

tigt; men det säger sig sjelft, att sådana smärre penninginrättningar ingalunda motsvara den större rörelsens behof, och det torde få anses såsom en känd sak, att en betydlig del af lånetransaktionerna från Örebro län och dess omnejd sökt sig vägar till olika bankinrättningar i hufvudstaden. Härigenom anser jag behofvet af ett ytterligare bankkontor i Örebro vara ådaga-lagdt, likasom också sannolikheten af att det samma skulle komma att jemförelsevis lemna godt resultat.

Jag tillåter mig alltså föreslå,

att ett afdelningskontor af Riksbanken måtte inrättas inom Örebro län och helst i staden Örebro.

Stockholm den 28 Januari 1882.

Eric Olsson,
från Örebro län.

Häruti instämmer:

Folke Andersson,
från Örebro län.

N:o 70.

Af Herr C. Carlsson: Angående tillägg till 9 § i Kongl. Förordningen den 17 Maj 1872, om ändring i vissa fall af gällande bestämmelser om häradsting.

Af 9 § Kongl. förordningen den 17 Maj 1872, angående anordning i vissa fall af gällande bestämmelser om häradsting, synes framgå, att rikets domsagor af Kongl. Maj:t kunna så förändras, att flera tingslag med hvar sitt tingshus kunna förenas till endast ett tingslag med gemensamt tingshus.

Dylika anordningar bereda obestriddigen herrar domhafvande stora fördelar. Derigenom frikännas de från skyldigheten att hålla ting i hvarje härad, utan hålla de endast sina månadssammanträden å det gemensamma tingsstället, som naturligtvis bestämmes å den plats, dit domhafvanden bekvämligast kan komma. Herrar domhafvande skola därför ej försumma att till sina fördelar i sina domsagor utverka dylika anordningar, hvarigenom de långa tingsvägarne, som derigenom uppkomma, skola fördyra rättegångar, vittnesförhör och testamentsbevakningar samt ansökningars och handlingars inlemnande och utlösande. Också förspörjes mycket missnöje hos allmänheten i de domsagor, der anordningar i fråga blifvit anbefalda.

Som emellertid Kongl. Maj:t utan tvifvel vid beslut i så viktiga frågor som ifrågavarande önskar fästa sig vid allmänhetens önsknings, är nödigt att, då underdåniga förslag om tingslags förenande inom domsagor förekomma, vederbörande tingshusbyggnadsskyldige lemnas tillfälle att derom afgifva utlåtande inför häradsrätterna för hvarje tingslag särskildt. Detta torde äfven vara desto nödigare, som det enligt föreskriften i Byggningsabalken angående tingshusbyggnad synes, att tingshusbyggnadsskyldige ej kunna åläggas att deltaga i byggande af tingshus utom häradet.

Med anledning af hvad jag sålunda haft äran anföra, får jag vördsam samt föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta ett tillägg till ofvannämnde 9 § af följande lydelse:

Sådan förening, som i denna § omförmäles, må ej ega rum, derest ej frågan derom vid sammanträde af dertill behörigen kallade tingshusbyggnadsskyldige inför häradsrätterna inom domsagan, der förening ifrågasättes, bifalles af minst två tredjedelar af vid sammanträdet representerade tingshusbyggnadsskyldiga hemman.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1882.

C. Carlson.